

„Moguće je da nekome s rukovodeće pozicije ponudimo posao smetlara“ kazao je naš gradonačelnik Tomislav Tomašević. Još se prašina nije slegla glede, zapravo, ukinuća instituta roditelj-odgojitelj dobili smo novu poruku od našeg gradonačelnika kako se građani grada Zagreba također trebaju mijenjati. Umjesto gradonačelnika građani su na prošlim lokalnim izborima izabrali novog lidera iz nama nepoznatog kulturnog, socijalnog i civilizacijskog podneblja. Još smo dobro pošli jer nam je za sada kazao kako se trebamo mijenjati. Za sada prijateljski, a sutra tko zna što nas čeka.

Tomislav Tomašević je dobio impresivan broj glasova u odnosu na političke suparnike. Bila je to sjajna pobjeda. Javno nas je uvjeravao kako nema ideologije na lokalnoj razini. Građani su očekivali operacionalizaciju obećanja koje su čuli u vrijeme predizborne kampanje. Najprije se je pokazala nesnalažljivost, impresioniran pobjedom i užasnut stanjem, potom je krenula akcija, koja očito nije bila promišljena, koju možemo nazvati dadaističkom ali ne i dobronamjernom, po načelu što bude bit će.

Institut roditelj-odgojitelj je bio više nego dobar model koji je imao dva cilja. Onaj javni koji se je imao za cilj povećanje nataliteta i koji je, sam po sebi, dao odlične rezultate. Drugi je bio još značajniji jer se je nastojalo rehabilitirati institut obitelji. U zemljama u kojima dominira siromaštvo obitelj je rješenje problema. Razvijene zemlje visokog dohotka po glavi stanovnika ne trebaju obitelj jedino i samo u ekonomskom pogledu. Općenito, bez obitelji teško je organizirati nacionalno, suvereno i demokratsko društvo. Kapitalizmu smeta obitelj. Kapitalizmu je potreban pojedinac, bez obzira da li se radi o kapitalizmu privatnog ili političkog vlasništva (tzv. socijalizam), koji je izgubljen u okrutnoj stvarnosti kako bi radio i trošio, te plaćao poreze koji će se potrošiti kako bi se dalje razvijao kapitalizam.

Naš gradonačelnik Tomislav Tomašević ne vodi brigu o ugrozama koje će izazvati njegovo ukinuće instituta roditelj-odgojitelj. Tako se postavlja pitanje što se krije iza MOŽEMO! koje za sebe kaže da pripada lijevo orijentiranom političkom bloku? Ja tu ništa lijevog ne vidim. Bojim se da je ukinuće roditelj-odgojitelj brutalna antisocijalna mjera.

Citirana izjava kako će se rukovoditeljima koji su obrazovani ponuditi mjesto čistača ima sasvim određen cilj. Nije prihvatljivo takve i slične izjave, koje često čujemo u političkom prostoru, nazvati nespretnostima ili greškama. Ovdje se radi o svjesnom podcjenjivanju jednog broja djelatnika Holdinga. Nije sporno da je u Holdingu zaposleno više od potrebnog broja zaposlenika. Oni se nisu sami zaposlili. Njih je netko zaposlio. Ukoliko novi pristup i nova agenda Holdinga nema potrebe za dijelom kadrova tada se to treba kompleksno sagledati i

tražiti, naći, rješenje primjereno civilizacijskom standardu. U izjavi našeg gradonačelnika Tomislava Tomaševića ne vidim civilizacijsku razinu. Čak mi se čini da je izjava nepristojna i neprihvatljiva kao odnos čovjeka i čovjeka.

Konačno, kaže gradonačelnik, mi zagrepčani bi se morali mijenjati. Očito gospodin Tomislav Tomašević smatra da nas je on izabrao za zagrepčane. Moram ga podsjetiti da su građani njega izabrali za gradonačelnika kako bi služio zagrepčanima umjesto što nam prebacuje kako, po njegovoj ocijeni, nismo dovoljno dobri. To je vrlo nerazumno od našeg Gradonačelnika. Da bi nam bilo što mogao priopćiti, predložiti, u najmanju ruku bi trebao puno, puno više učiniti i pokazati, dokazati, da je zaslužio dano povjerenje zagrepčana. Bilo bi dobro da provede anketu što misle građani o njegovom dosadašnjem radu.